

BÖNDÖR PÁL VERSEI

A FŐSZEREPLŐ

A házfalhoz támaszkodik. Negyvenéves. Két szeme helyén
kigyullad a mesterséges fény. Így meg így hívják. Ő a hunyó.
Ő a fogó is. Mitikus hősök nyomába eredve olykor kifut a
[valóságból.

Máskor órákig nézi
hogyan havazik hajából a korpa a sima asztallapra.

Harmincöt évvel ezelőtt
a folyópartról a homokot (óriási ökörfogatok) a háza előtt
[fuvarozták.

Egy forró és őrült nyáron át.

NYÁRUTÓ

1

A kertbe kertet ültettünk: képeket.
A kertről kialakított képzetet.
Kellemes közérzetet! Jó étvágyat!

Mostanra képzeletünk már elfáradt.
Rajzainkat kitörli az őszi gyom.
Talajvíznek sötét tartályaiából
utolsókat kortyol a paradicsom.
S mint akik levonták a konzekvenciát
semmittevésbe kezdenek most a fák.

2

— Eső lesz!

Rég repültek a kis szívek
ilyen alacsonyan. Halkan dobogják
azt a percet mikor a nyár véget ér.
Aprócska testük egy-egy pillanatra
átvilágítja a messzi villanyfény.

Becsukja az ablakot — se hall se lát —
verseket tanul fejből a kisdíák.

BIOGÉN

Amit jól tudott az este
mostanra már elfeledte.
Az innen kileng. Óda van.